

ISU

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

**I INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE**
«Synergy of knowledge: New Horizons in
Global Scientific Research»

**November 01-03, 2023,
Vancouver, Canada**

isu-conference.com

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

I INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND
PRACTICAL CONFERENCE

«Synergy of knowledge: New Horizons in Global
Scientific Research»

Collection of abstracts

November 01-03, 2023
Vancouver,
Canada

UDC 01.1

I International scientific and practical conference «Synergy of knowledge: New Horizons in Global Scientific Research» (November 01-03, 2023) Vancouver, Canada, International Science Unity. 2023. 239 p.

The collection of abstracts presents the materials of the participants of the International scientific and practical conference «Synergy of knowledge: New Horizons in Global Scientific Research»

Dnipro State Agrarian and Economic University
Kherson State Agrarian and Economic University
National Aviation University
Borys Grinchenko Kyiv University
Uzhgorod National University
National university of life and environmental science of Ukraine
Classical Private University
Vinnytsia Institute of Trade and Economics
Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University
Kyiv National University of Trade and Economics
Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University
Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University
Kyiv National University of Construction and Architecture
Pylyp Orlyk International Classical University
National University of State Tax Service of Ukraine
National University of "Kyiv-Mohyla Academy"
Mariupol State University
Kyiv National Economic University Named After Vadym Hetman
Kharkiv National Medical University
Vasyl Stefanyk Precarpathian National University
Lesya Ukrainka Volyn National University
Poltava State Medical University
National University of Ukraine on Physical Education and Sport
Lviv National Environmental University
Ukrainian Academy of Printing
Ukrainian State University of Railway Transport
Odessa State University of Internal Affairs
Ukrainian State University of Chemical Technology
National University of Food Technologies
Odessa Polytechnic National University
Uman National University of Horticulture

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

© Authors of theses, 2023
© International Science Unity, 2023
Official site: <http://www.isu-conference.com>

[%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE-%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%BCsos.html](#) (дата звернення 29.10.2023).

8. Омбудсман презентувала спецдоповідь «Реалізація права внутрішньо переміщених осіб на житло». URL: <http://www.golos.com.ua/article/338779> (дата звернення 29.10.2023).

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В ПЕРІОД ЗАПРОВАДЖЕННЯ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Шебаніц Діана Миколаївна

кандидат історичних наук,
доцент кафедри права
d.shebanic@mdu.in.ua

Шебаніц Віталій Федорович

здобувач вищої освіти
спеціальності «Право»
vsebanic@gmail.com

Маріупольський державний університет

Безперечно права та свободи людини та громадянина є невід'ємною аксіологічною складовою європейської правової культури, адже такі виступають тим самим маркером, за яким дослідники та практикуючі юристи мають змогу виокремити різновиди державно-правових режимів (зокрема такі як демократичний та авторитарний, тоталітарний). До того ж, права та свободи людини є певним ціннісним орієнтиром, лакмусовим папірцем об'єктивної оцінки стану розвитку суспільства в цілому. Саме тому, при обмеженні прав і свобод людини і громадянина держава в особі органів публічної влади має діяти виважено, враховуючи принцип пропорційності застосування заходів державного примусу об'єктивно наявним умовам та загрозам. Відтак, воєнний стан введений в Україні з 2022 року є одним з тих чинників, що зумовлюють необхідність у суттєвому обмеженні прав і свобод людини та громадянина.

Зазначене дослідження здебільшого ґрунтується на теорії прав людини та громадянина, яка в свою чергу походить з висхідних ідей природних та невідчужуваних прав та свобод будь-якої особи. Відтак, окреслену тематику досліджували такі науковці як А. Кучук, В. Лемак, С. Головатий, М. Козюбра, П. Рабінович, М. Савчин, Р. Мельник, Т. Чубко, А. Мерник, В. Михайленко та інш. Незважаючи на багатоманітність та змістовність наукових робіт у цій сфері, зазначена тематика залишається актуальною через відсутність достатнього досвіду функціонування органів публічної влади в умовах воєнного стану.

Відтак, 24 лютого 2022 року Україна постала перед новими викликами та загрозами, спричиненими збройною агресією російської федерації. У зв'язку із цим постала нагальна необхідність введення воєнного стану, який в свою чергу

законодавець визначив як особливий правовий режим, що вводить в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень [1]. Вважаємо доречним пригадати, що згадана дефініція була розтлумачена законодавцем ще у 2015 році і залишилася чинною і на сьогодні.

Разом із введенням воєнного стану національним законодавцем було прийнято низку нормативно правових актів, введено норми, правообмежувального характеру для особи та громадянина. Зокрема мова йде про право на вільне пересування, право на залишення місця проживання без дозволу територіального центра комплектування та соціальної підтримки, право на працю та інші [2, с.13]. Вважаємо доречним зацентувати увагу на тому, що міжнародно-правова практика щодо забезпечення прав і свобод людини та громадянина вказує нам на те, що міжнародні договори стосовно прав людини надають повний та вичерпний перелік умов та підстав, за яких можливе, необхідне та правомірне обмеження таких прав та свобод. До речі, в більшості міжнародних договорів вищезгадані обмеження мають бути передбачені чинним національним законодавством та обов'язково служити конкретним юридичним цілям, зокрема таким як повазі до прав та репутації інших осіб, захисту національної безпеки, громадського порядку, суспільної моралі тощо. Підкреслюємо, що правові аспекти процесу законного обмеження прав та свобод людини та громадянина повинні бути ретельно пропрацьовані національним законодавцем задля усунення можливого зловживання владою своїми повноваженнями. Ми розділяємо думку окремих науковців, щодо того, що навіть в умовах воєнного стану будь-яка сучасна, демократична та розвинена країна повинна керуватися принципом «держава для людини», а не «людина для держави» [3, с. 238].

При дослідженні правових аспектів обмеження прав і свобод людини і громадянина в період запровадження воєнного стану, на нашу думку, варто детальніше зупинитися на аналізі поняття «обмеження», відтак видатний науковець М. Козюбра у своїх роботах вказує на те, що подібне обмеження прав та свобод людини і громадянина є гальмом чи то іншими словами правовим стримуванням протизаконного діяння, яке в свою чергу створює умови для задоволення інтересів суспільства в охороні та захисті. Науковець наголошує, що згадане нами поняття можна зрівняти із встановленими у праві кордонами, у межах яких суб'єкти повинні діяти. Саме по собі «обмеження» є виключенням певних можливостей у діяльності тих чи інших осіб, а також виконує як негативну, так і позитивну функції [4, с. 57]. Зазначимо, що серед представників

національної юридичної наукової спільноти існує чимало підходів до тлумачення поняття «обмеження», кожна з дефініцій фокусується на конкретній ідеї та подекуди не враховує комплексності та багатогранності окресленого явища, тому, пропонуємо дотримуватися наступної інтерпретації поняття «обмеження», яке на нашу думку відображає базові характеристики аналізованого явища та його суть. Отож, обмеження реалізації прав та свобод людини і громадянина - є обумовлене узгодженням інтересів особистості, суспільства та держави, а також захистом конституційно визначених суспільних відносин від свавілля, передбачене чинними національними правовими нормами зменшення кількості варіантів дозволеної поведінки шляхом встановлення різних меж чи повної її заборони [3, с.237].

Розкриваючи правові аспекти обмеження прав і свобод людини та громадянина під час воєнного стану, слід зазначити, що підстави для таких обмежень є базовими положеннями, які в свою чергу забезпечують процес дотримання інтересів особи, містять в собі загальні умови таких обмежень, які є одним з критеріїв конституційності. Такі положення характеризуються певною стабільністю, стійкістю та мінімальним впливом зі сторони окремих суб'єктів, вони мають імперативний характер, що безпосередньо зобов'язує законодавця до врахування таких під час розробки відповідних нормативно-правових актів. На думку багатьох українських науковців, всі зазначені підстави можна поділити на дві групи, а саме: формальні та змістовні. Відтак, формальні підстави – це нормативно-правові акти, які закріплюють собою обмежувальні норми. До таких варто віднести Основний закон держави – Конституцію, інші закони, укази Президента тощо. В свою чергу, під змістовними підставами слід розуміти можливі або досконалі обмеження прав чи згаданих у Конституції інших цінностей особи та громадянина [5, с. 42].

Отож, проведений нами теоретико-правовий аналіз дозволяє вказати на те, що у загальному значенні обмеження прав та свобод людини і громадянина є закріпленими національним законодавцем юридичні заходи, які спрямовані на встановлення певних перешкод для реалізації громадянами деяких прав та свобод задля забезпечення необхідного балансу між інтересами особистості, суспільства та держави. Такі обмеження застосовуються лише у конкретних цілях, які зазвичай закріплені основним Законом держави та міжнародними договорами. Виходячи з вищенаведеного, варто наголосити на тому, що обмеження прав та свобод людини і громадянина особливо під час введення в Україні воєнного стану є досить закономірним та об'єктивно необхідним правовим явищем. Адже реалізація останніх у суспільному житті подеколи перешкоджає як індивідуальним (особистим), так і публічним інтересам деяких інших суб'єктів відповідних правовідносин. Зазначене підкреслює, що законодавче обмеження основних прав та свобод людини не є самоціллю для держави або ж виявом беззаконня, натомість є чимось неминучим задля досягання поставлених цілей та скорішої перемоги у війні.

Список використаних джерел:

1. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 №389-VIII Електронний ресурс: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (дата звернення 19.10.2023).
2. Маєтний М. І. Правові підстави для обмеження прав і основних свобод людини в умовах воєнного стану. *Прикарпатський юридичний вісник* Вип. 2(43). 2022. С.13-17.
3. Кучук А.М. Теоретичні основи правового поліцентризму : монографія. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ ; Ліра ЛТД, 2017. 312 с.
4. Загальна теорія права: Підручник / За заг. ред. М. І. Козюбри. Київ: ВАІТЕ, 2016. 392 с.
5. Кириченко Ю. В. Актуальні проблеми конституційно-правового регулювання прав, свобод та обов'язків людини і громадянина в Україні в контексті європейського досвіду. Монографія. Київ: Центр учбової літератури, 2017. 538 с.

SECTION: MANAGEMENT

**THE MECHANISM FOR CHOOSING TOOLS TO ENSURE
THE ECONOMIC SECURITY OF ENTERPRISES**

Alona Zahorodnia,
postgraduate of department
of management named
after Professor Yosyp S. Zavadsky,
National university of life
and environmental science of Ukraine,
Kyiv, Ukraine
akinterdep@ukr.net
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2741-1953>

A natural result of the assessment of the level of economic security of an enterprise is the development of tools to ensure it. At the moment, there is no unity of views of domestic researchers on the formation of mechanisms and appropriate tools for ensuring economic security of enterprises. Most of these problems have not been developed and are poorly understood, which explains the differences in the nature and directions of the proposed measures. The set of measures does not have the necessary specificity for the enterprise and contains only areas of economic security, which are more of a recommendation.

Measures to ensure economic security:

- Information and analytical - monitoring the state of information on the vulnerability of vital interests and countering threats; Development of current and